

<https://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2019/nov/19878/bochulyak.pdf> (дата звернення: 06.09.2022).

4. Між молотом та ковадлом: напади на адвокатів в Україні: звіт Місії МКЮ в Україні. International Commission of Jurists. Geneva, 2020. 66 p. URL: <https://www.icj.org/wp-content/uploads/2020/05/Ukraine-Between-the-rock-and-the-anvil-Publications-Reports-Mission-report-2020-UKR.pdf> (дата звернення: 16.09.2022).

5. Северин К. М. Основні елементи принципу незалежності адвокатської діяльності на сучасному етапі. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія Право*. 2014. Випуск 28. Том 3. С. 162–165.

6. Грисюк В. В. Теоретичні засади юридичних технологій здійснення адвокатської діяльності: дис. доктора філософії за спец. 081 «Право». Національний університет «Одеська юридична академія», Одеса, 2021. 202 с.

7. Бакаянова Н. М. Про сутність та межі адвокатської незалежності. *Правове життя сучасної України : у 3 т. : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 15 трав. 2020 р.)*. / відп. ред. М. Р. Аракелян. Одеса : Гельветика, 2020. Т. 1. С. 361-364. URL: <https://cutt.ly/QHmn0gD> (дата звернення 16.10.2022).

8. Kevin H. Michels (2010). Lawyer Independence: from ideal to viable legal standard. *Case Western Reserve Law Review*. Vol. 61. Issue 1. P. 85-141. URL: <https://scholarlycommons.law.case.edu/caselrev/vol61/iss1/8> (дата звернення 16.10.2022).

Червінський В. В.,
аспірант наукової лабораторії з проблем протидії злочинності
навчально-наукового інституту №1
Національної академії внутрішніх справ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АДВОКАТОМ ПРАВ ПОТЕРПІЛОГО ВІД ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНОЇ ПРИГОДИ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Збройна агресія російської федерації проти України цілком виправдано відсунула на задній план протидію багатьом кримінальним правопорушенням, у

тому числі і тим, які пов'язанні з травмуванням та загибеллю людей. Адже вбивства та каліцтво десятків тисяч українців внаслідок бойових дій має бути належним чином задокументовано та розслідувано, що потребує колосальних зусиль з боку оперативних працівників, слідчих, експертів та прокурорів, а також значного часу. Разом з тим, оперативні підрозділи, органи досудового розслідування та прокуратура повинні забезпечувати активну протидію організованій злочинності, яка на тлі війни зміцнює свої позиції та поширює вплив на усі сфери життя.

Такий стан речей став причиною того, що значно знизилася ефективність діяльності правоохоронних органів з розслідування кримінальних правопорушень, розпочатих за фактами дорожньо-транспортних пригод. Унаслідок недостатньо активного та професійного виконання слідчими своїх обов'язків, прокурори не можуть забезпечити виконання завдань кримінального провадження, передбачених у ст. 2 КПК України: провадження закриваються з формальних підстав, а для доведення вини особи, яка спричинила ДТП часто бракує доказів. При цьому порушуються права потерпілих від дорожньо-транспортних пригод. Вони не лише позбавлені компенсації за спричинену моральну та матеріальну шкоду, а й отримують додаткову психічну травму через фактичну несправедливість, яка за суто формальними ознаками є цілком законною.

Виправлення такого становища полягає не лише у вдосконаленні роботи органів досудового розслідування та прокуратури, а й в забезпеченні ефективності інституту представництва інтересів потерпілого від ДТП. Саме цей інститут на теперішній час може розглядатися як одна з важливих гарантій забезпечення виконання завдань кримінального провадження у справах досліджуваної категорії.

Запорукою ефективності та розвитку зазначеного вище інституту є розробка його теоретичних засад. До таких засад відносимо розуміння змісту представництва адвокатом інтересів потерпілого від дорожньо-транспортної пригоди у кримінальному провадженні.

Теоретиками права ґрунтовно досліджено питання структури юридичної діяльності, її різновидів та співвідношення з правотворчою, правоохоронною, правозахисною правозастосовною [1–6]. Їх доробок конкретизовано фахівцями у різних галузях права, зокрема у площині кримінальної процесуальної діяльності.

Узагальнення положень фундаментальних наукових праць, у яких розглянуто зміст діяльності загалом і юридичної діяльності зокрема, а також її окремих видів, свідчить про суттєві відмінності в поглядах щодо цього питання. До числа елементів структури діяльності, за даними різних наукових джерел, входять: засіб (засоби), методи, способи, результат (очікуваний результат), мета, завдання, цілі, процес діяльності, форма процесу діяльності, об'єкт, суб'єкт (суб'єкти), учасники, юридичні дії й операції, засоби і способи здійснення дій та операцій, результати дій, принципи, функції, напрями, стадії, етапи [7, с. 65-66].

Серед різноманітних підходів до розуміння змісту юридичної діяльності (зокрема, кримінальної процесуальної) найбільш обґрунтованою нам видається позиція М. А. Погорецького [8, с. 153], який виділяє наступні внутрішні структурні елементи змісту кримінального процесу: мета, завдання, дії та суб'єкти. Ці елементи, на думку вченого, утворюють його як цілісну діяльнісну систему. Стадії, етапи, організаційно-правові форми кримінального процесу науковець відносить до зовнішніх елементів структури кримінального процесу. Принципи, методи та функції дослідник не вважає елементами змісту кримінального процесу як діяльної системи, але вказує, що вони відіграють важливу роль у його функціонуванні й характеризують внутрішні та зовнішні сутнісні ознаки даного виду діяльності.

Саме цей підхід ми вважаємо доцільним для застосування дослідження змісту представництва інтересів потерпілого від дорожньо-транспортної пригоди у кримінальному провадженні.

Слідуючи цьому підходу ми дійшли наступних висновків. Представництво інтересів потерпілого від дорожньо-транспортної пригоди у кримінальному провадженні є різновидом кримінальної процесуальної діяльності адвоката та

охоплюється поняттями правозахисної та юридичної діяльності. Зміст такого представництва становлять його мета, завдання, дії та суб'єкти.

Представником інтересів потерпілого у кримінальному провадженні може бути лише адвокат. Діяльність законного представника потерпілого слід відмежовувати від діяльності адвоката та доцільно відносити до окремого виду діяльності – «законне представництво».

Мета досліджуваного виду представництва відповідає завданням, викладеним у ст. 2 КПК України та полягає у реалізації прав, свобод та законних інтересів потерпілого від ДТП, а також забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду з тим, щоб той, хто вчинив кримінальне правопорушення передбачене статтями 286–288 КК України, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини.

У межах зазначеної мети представник (у взаємодії зі слідчим, прокурором) виконує такі основні завдання: встановлення винного, доведення його вини; притягнення його до відповідальності за законом та відшкодування шкоди, що була заподіяна потерпілому кримінальним правопорушенням.

Ці завдання втілюються в життя завдяки конкретним діям представника потерпілого від дорожньо-транспортної пригоди у кримінальному провадженні. Залежно від своєї сутності дані дії слід розмежовувати відповідно до окремих форм діяльності адвоката, до яких належать: процесуальна, пошукова (детективна), консультативно-контрольна та аналітична.

Список використаних джерел:

1. Гусарєв С. Д. Юридична діяльність: методологічні та теоретичні аспекти: автореф. дис. ... доктора юрид. наук: спец. 12.00.01 «Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень». К., 2007. 35 с.
2. Тихомиров Д. О. Юридична діяльність в англо-американській правовій сім'ї : автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. К., 2009. 16 с.

3. Кельман Л. М. Соціально-політичні фактори впливу на правозастосовну діяльність: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.01. К., 2007. 20 с.

4. Мінченко О. В. Особливості здійснення юридичної діяльності в умовах германської правової сім'ї: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. К., 2009. 20 с.

5. Дубінчак В. М. Правоохоронна діяльність: сутність, суб'єкти, засоби забезпечення (теоретико-правовий аспект): автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.01 «Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень». К., 2010. 20 с.

6. Дума В. В. Правозастовча діяльність та форми її здійснення : автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.01 «Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень». К., 2010. 20 с.

7. Грібов М. Л., Козаченко О. І. Негласне співробітництво в механізмі забезпечення прав людини: монографія. Вінниця : ТВОРИ, 2022. 352 с.

8. Погорецький М. А. Функціональне призначення оперативно-розшукової діяльності у кримінальному процесі: монографія. Х.: Арсіс, ЛТД, 2007. 576 с.

Чернецька О. А.,
аспірантка кафедри адміністративного і фінансового права
Національного університету «Одеська юридична академія»

ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ ПІД ЧАС РОЗГЛЯДУ СУДАМИ СПРАВ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ, ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ЯКІ ПЕРЕДБАЧЕНА СТ. 44³ КУпАП

Постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2020 року № 211 «Про запобігання поширенню територією України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-Cov-2» з березня 2020 року на всій території України запроваджено карантин, який згодом було продовжено. На працівників Національної поліції, Національної гвардії та посадових осіб органів місцевого самоврядування покладено обов'язки щодо контролю за дотриманням заборон, встановлених постановою Кабінету Міністрів України №1236 від 09.12.2020 року, зокрема оформлення відповідних матеріалів про